

Sygn. akt II Cz 1381/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Dorota Gamrat – Kubeczak

Sędziowie SO Mariola Wojtkiewicz

SO Tomasz Szaj (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 20 sierpnia 2014 roku w S.

sprawy ze skarg dłużnika A. M.

na czynności komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym M. Z. W. w sprawach Km 460/13 i Km 461/13

z udziałem wierzyciela (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

na skutek zażalenia dłużnika

na punkt 3 postanowienia Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 8 kwietnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt I Co 1674/13

odrzuca zażalenie.

SSO Tomasz Szaj SSO Dorota Gamrat - Kubeczak SSO Mariola Wojtkiewicz

sygn. akt II Cz 1381/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Myśliborzu zmienił postanowienia komornika z dnia 24 października 2013 roku w obu sprawach obniżając opłatę egzekucyjną oraz uchylił postanowienie w zakresie opłaty za poszukiwanie i odnalezienie majątku dłużnika, oddalił skargi dłużnika w pozostałym zakresie (punkt 3) oraz nakazał komornikowi rozliczenie kosztów i orzekł o kosztach postępowania skargowego. Przedmiotami skarg w oddalonym zakresie były zajęcia wierzytelności z dnia 19 września 2013 roku.

Uzasadniając rozstrzygnięcie w zakresie punktu 3 Sąd Rejonowy wskazał, że w dniu 19 września 2013 roku doszło do zajęcia wierzytelności dłużniczki w(...)w G., uznając zajęcie za prawidłowe.

Zażalenie na powyższe postanowienie w zakresie punktu 3 złożył dłużnik, domagając się zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez stwierdzenie nieistnienia z punktu widzenia procedury cywilnej, względnie stwierdzenie nieważności czynności komornika polegającej na zajęciu wierzytelności przypadającej dłużniczce i nakazanie komornikowi zwrotu kwoty 57 533,28 zł na rzecz skarżącej oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W zażaleniu dłużniczka kwestionowała prawidłowość dokonanych zajęć wierzytelności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika w zakresie punktu 3 zaskarżonego postanowienia okazało się niedopuszczalne.

Zgodnie z ogólną normą art. 394 § 1 k.p.c. oraz zgodnie z art. 767⁴ § 1 k.p.c. zażalenie na postanowienie Sądu wydawane w postępowaniu egzekucyjnym przysługuje co do czynności kończących postępowanie w sprawie oraz, na zasadzie wyjątku, w wypadkach wskazanych w ustawie (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia (...) postanowienie Sądu Najwyższego z dnia (...); uchwała Sądu Najwyższego z dnia (...) (...); postanowienie Sądu Najwyższego z dnia (...) niepubl.).

W niniejszej sprawie przedmiotem skargi były m.in. zajęcia wierzytelności, co do których Sąd rozstrzygnął w punkcie 3, oddalając skargi. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalił się pogląd, że postanowienie wydane na skutek rozpoznania skargi na czynności komornika podlega zaskarżeniu, jeżeli kończy bądź zmierza do zakończenia postępowania egzekucyjnego (np. uchwała z dnia (...) (...) w której Sąd Najwyższy uznał, że na postanowienie sądu rejonowego oddalające skargę na czynność komornika, polegającą na zajęciu ruchomości, nie przysługuje zażalenie). W niepublikowanym postanowieniu z dnia 5 lipca 2006 r., (...) 25/06 Sąd Najwyższy stwierdził - podkreślając, że przyjęte w postępowaniu rozpoznawczym rozumienie pojęcia "orzeczenie kończące postępowanie w sprawie" wymaga w postępowaniu egzekucyjnym uwzględnienia specyfiki i charakteru tego postępowania - iż w sprawie egzekucyjnej orzeczeniem kończącym postępowanie jest nie tylko orzeczenie kończące postępowanie jako całość, ale także postanowienie sądu definitywnie zamykające samodzielną, zasadniczą część postępowania egzekucyjnego (np. postanowienie sądu drugiej instancji co do przybicia). W uchwale z dnia (...) Sąd Najwyższy wskazał, że na postanowienie sądu rejonowego oddalające skargę na czynność komornika polegającą na zajęciu świadczeń emerytalno-rentowych nie przysługuje zażalenie. W uzasadnieniu tej uchwały zostało wskazane, iż postanowienie sądu nie kończy postępowania w sprawie przez sam fakt oddalenia, lub odrzucenia skargi na czynność komornika, gdyż postępowanie w tym przedmiocie nie jest synonimem postępowania w sprawie egzekucyjnej. Dla zaskarżalności postanowienia miarodajne jest to, czy jego przedmiot i treść uprawnia do wniosku, że kończy ono postępowanie w sprawie egzekucyjnej. Niewątpliwie zaś zajęcie wierzytelności nie prowadzi do zakończenia postępowania, a jedynie otwiera drogę do podjęcia innych czynności.

Natomiast żądanie zwrotu kwoty przez komornika nie może być przedmiotem rozpoznania w postępowaniu skargowym. W tym zakresie właściwa jest droga odrębnego powództwa.

W konsekwencji zażalenie dłużnika na postanowienie Sądu w punkcie 3 podlegało odrzuceniu na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

(...)

(...)

1) (...)

2) (...)

(...)

(...)

3) (...)

4) (...)

5) (...)

(...)